

Govor hazreti Zejneb upućen Jezidu

<"xml encoding="UTF-8?">

...Govor hazreti Zejneb upućen Jezidu

O Jezide Bog je zaista rekao: „Zlo će zadesiti one koji čine zlo.“ Misliš li da si živote naše, pretvorio u bjedu i nesreću i da si ih učinio nesnošljivim? Misliš li da zbog toga što stojimo pred tobom okovani imaš moć nad nama? Misliš li da smo uvrijeđeni i poniženi a da si ti uzdignut a da je položaj tvoj kod Boga visok? Misliš li da si osvojio svijet i da moć tvoja obuhvata Zemlju i Nebesa? Misliš li da ti je položaj čvrst i bezbjedan nakon djela podlih i odvratnih koja si učinio i da sada možeš mirno vladati zemljom i biti vođa pokornih robova Božijih? Da li se zbog ovoga raduješ i osjećaš ponosnim? Pa, sačekaj o zavedeni, o neznalico, zar si zaboravio riječi Božije: „Ne mislite da odlažemo kaznu za nekog zlog zbog dobra koje su učinili. Ne, nego ih puštamo da umnože zlodjela svoja kako bi ih onda uništili, ponizili i kaznili.“ O vi potomci oslobođenih robova da li je pravo da žene vaše budu zaštićene a da unuke Muhammedove, mir neka je na njega i porodicu njegovu, budu pretvorene u roblje i izlagane po trgovima gradskim. Po volji ste nas povlačili od grada do grada, tako da su nas usput svi mogli gledati, bilo bogati ili siromašni, poniženi ili poštovani, mladi i stari, beduini i ljudi iz gradova i nismo imali nikoga da nam pritekne u pomoć i da nas zaštiti.. o Jezide to što si učinio pokazuje tvoju drskost prema Bogu i Poslaniku Njegovom, ali da li je sve to čudno budući da si potomak onih koji su na dan Uhuda jeli jetru šehida palih na putu Božijem i to bijaše hrana kojom si hranjen? Tvoji preci su organizovali vojske i bili prvi kada je trebalo potegnuti sablju protiv Poslanika Božijeg, mir i blagoslov Božiji neka su na njega i čisto potomstvo njegovo, pa zar nije onda razumljivo da potomci takvih među arapima budu poznati po okrutnosti i podmuklosti, prevari i izdaji, po kovanju zavjera i prouzrokovanju sukoba. Upamti, vaša zla i djela koja ste počinili samo su odraz odvratnosti koju osjećate prema pozivu Božijem. Još od biteke an Bedru u grudima vašim plamti želja za osvetom. A sada došli ste u položaj kada više ne krijete neprijateljstvo i mržnju prema nama i ti se sa ponošću i sa radošću javno hvališ kako si pobio i unakazio Muhammedove sinove i učinio robljem njegove ukućane. Zar ti se tvoje zlodjelo ni u jednom trenutku nije učinilo odvratnim i gnusnim? Zar nije čudno, o Jezide, da plemenita tjela nasljednika Poslanika Božijeg, neka su mir i blagoslov Božiji na njega i časno potomstvo njegovo, budu iskasapljena sabljama sinova robova poniženih i zgažena kopitama konjskim?

Zar nije čudno da ruke njihove budu umrljane njihovom krvlju plemenitom? Čime se sada može objasniti to što leži na vrelom pjesku pustinje izbodeni strijelama i iskasapljeni sabljama, opljačkani i ostavljani bez molitve ispraćajne? A sada, ako si toliko slijep pa nas smatraš svojim plijenom, onda zasigurno znaj da ćeš za nedjela svoja platiti na danu Sudnjem jer Bog nije nepraveden robovima svojim. Zato se samo na Njega oslanjamo i samo u Njega vjerujemo i samo je On u stanju da nas izbavi i pruži zaštitu. I kunem se Bogom Uzvišenim koji je u našu kuću spustio Knjigu Svoju, počastio nas Poslanstvom i ogrnuo zaštitom svojom, ma koliko se služio prevarama i lukavstvima svojim, nikada nećeš moći uništiti položaj naš i ugaziti svjetlo naše i znaj da nikada nećeš sprati sramotu koju si sam sebi nanio odvratnim postupcima svojim. Kada se povici da se zločinci kazne podignu, poput poplave nezaustavljive, tvoje snage će te izdati i napustit će te ulizice tvoje. Slava i hvala pripadaju Gospodaru svjetova, Silnom i Mudrom, Koji je odredio utočišta sigurna vjernicima svojim, Koji ispunjava želje prijatelja svojih i Koji ih milošću svojom i blagoslovom poziva sebi. U ime njihovih duša plemenitih molim Boga Uzvišenog da nas osveti i da spusti na nas nebrojane blagodati svoje a On je zaista Milostivi, Samilosni.“

„O Jezide pred ovim skupom ti udaraš Husejna po licu i usnama. Znaš li da je to lice i te usne Poslanik Božiji, mir neka je na njega i potomke njegove, ljubio nebrojeno puta? Kad bi bio u stanju zamisliti veličinu nedjela svojih sigurno bi poželio da su ti ruke odsječene i da te majka nije ni rodila. Kad bi samo znao koliku si izazvao srdžbu Boga Uzvišenog. Učinio si što si htio ali znaj da si postupcima svojim zasjekao kožu svoju od čega će se poslije raspasti tijelo tvoje.

Uskoro ćeš stići u prisustvo Poslanika Božijeg s rukama umrljanih krvlju njegovog unuka i nasljednika i steretom ostalih zločina prema nama i Bog će lahko svesti račun s tobom. Ne nadam se da ćeš poslije mojih rieči osjetiti grižnju savjesti niti da ćeš s epokajati za sramotu koju si nanio muslimanima, navukavši na njih srdžbu Božiju i gnjev jer ti si od onih čija su se srca okamenila i misli izopačile, tjela unakazila i životi postali prezreni. Svemogućí Bože povрати pravo naše, osveti se onima koji su se o nas ogriješili i spusti kaznu svoju na one koji proliše krv našu, prekršiše obećanja svoja prema nama i okaljaše čast našu.“

Dok je govorila dvoranom je vladao muk. Začudñeni i zbunjeni snagom i odlučnošću njenih riječi prisutni kao da zaboraviše na vrijeme i mjesto. Stajali su nepomično poluotvorenih usta i tupih pogleda, ne usuđujući se da je prekinu. I sam Jezid bijaše zatečen. Zanimemio i blijed u licu uviđao je kako se njegova sjajna pobjeda polako pretvara u sramni poraz. Po Jezidovom naređenju Husejnova porodica je smještena u zatvor. Bijahu im dodjeljenje mračne i vlažne ćelije u podrumima palače gdje je ubrzo od iscrpljenosti preselila i petogodišnja Husejnova kći

Sukejna čije su tjelo morali zakopati u podu tamnice. Uplašen prodornim govorima Husejnove sestre Zejneb i učinkom istih koji su imali kod naroda Jezid je po svaku cijenu sada nastojao da potomke Poslanika Božijeg drži što dalje od očiju javnosti. Međutim bilo je prekasno. Vjest se .proširila i sve veći broj ljudi dolazio je sa zahtjevima da se zarobljenici oslobode